

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen mellan Internationella brottmålsdomstolen och Finland om verkställighet av domstolens domar och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner överenskommelsen mellan Internationella brottmålsdomstolen och Finland om verkställighet av domstolens domar samt lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen.

Överenskommelsen utgår från den förklaring som i samband med ratificeringen av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen godkändes och sedermera lämnades in till brottmålsdomstolen, enligt vilken Finland är villigt att ta emot personer som dömts till fängelsestraff för avtjänande av straffet. Genom överenskommelsen fastställs

de praktiska förfarandena kring begäran om verkställighet i bestämda fall och preciseras under vilka förhållanden fängelsestraffet ska verkställas.

Överenskommelsen träder i kraft den trettiande dagen efter att domstolen har mottagit Finlands underrättelse om att de författningsenliga villkoren för överenskommelsens ikraftträdande har uppfyllts. Den föreslagna lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING	3
2 NULÄGE	4
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER.....	4
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN.....	5
DETALJMOTIVERING	6
1 Överenskommelsens innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland	6
2 Lagförslag.....	12
3 Ikraftträdande	12
4 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning	12
4.1 Behovet av riksdagens samtycke.....	12
4.2 Behandlingsordning.....	14
LAGFÖRSLAG	16
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Internationella brottmålsdomstolen om verkställighet av domstolens domar.....	16
FÖRDRAGSTEXT	17
(ÖVERSÄTTNING).....	17

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Internationella brottmålsdomstolen (International Criminal Court, nedan kallad *ICC* eller *domstolen*) upprättades genom Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen som antogs i Rom den 17 juli 1998 och som trädde i kraft den 1 juli 2002 (FördrS 55 och 56/2002). ICC har jurisdiktion i fråga om folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser. Ytterligare har domstolen enligt stadgan jurisdiktion att behandla aggressionsbrott. Översynskonferensen för Romstadgan som hölls i juni i Kampala, Uganda, kom överens om hur aggressionsbrott ska definieras och om villkoren för utövande av jurisdiktion över det. Tidpunkten för när aggressionsbrottsbehörigheten kan börja utövas besluts dock separat, tidigast år 2017. I enlighet med subsidiaritetsprincipen som ingår i artikel 17 i Romstadgan får ICC inte ta upp rättsfall till behandling som redan är föremål för undersökning eller som har undersökts i en behörig nationell domstol. Undantag utgör fall där den berörda staten är ovillig eller oförmögen till effektiv undersökning eller lagföring.

Rättsprocessen kan anhängiggöras av en stat som är part till Romstadgan, av åklagaren vid ICC eller av Förenta nationernas (FN) säkerhetsråd. I sistnämnda fall kräver utövandet av jurisdiktion inte de berörda staternas samtycke. I övrigt är förutsättningen för utövande av jurisdiktion att det misstänkta brottet har begåtts på en stadgепarts territorium eller att den som misstänks för brottet är medborgare i en stat som är part i stadgan. ICC kan endast döma fysiska personer. Stadgan tillämpas på alla på samma sätt, oavsett officiell ställning.

Brottmålsdomstolen har för närvarande sammanlagt fem situationer under behandling. När det gäller Uganda, Demokratiska republiken Kongo och Centralafrikanska republiken har stadgепarterna själva bett om utredning. Darfur-situationen (Sudan) kom till behandling i domstolen på initiativ av FN:s säkerhetsråd. Den första utredningen som har inletts på initiativ av åklagaren gäller Kenya. Domstolens första rättegång inleddes i början av 2009 och den andra, som

gäller två åtalade, i november 2009. Rättegången för den fjärde åtalade som befinner sig hos domstolen inleddes i november 2010 och meningen är att förhandlingarna om bekräftelse av åtalen mot två misstänkta som frivilligt har ställt sig inför rätta ska inledas i december 2010. En femte misstänkt har nyligen anhållits.

Enligt artikel 77 i Romstadgan är de tillämpliga straffen fängelse i ett bestämt antal år, dock högst 30 år, eller livstids fängelse. Utöver fängelse får domstolen bestämma böter eller förverkande av utbyte, egendom och tillgångar som direkt eller indirekt härrör från brottet. I del 10 i stadgan föreskrivs om verkställighet. Enligt artikel 103 stycke 1 punkt a ska en fängelsedom avtjänas i en stat som utses av domstolen från en förteckning över stater som har meddelat domstolen att de är villiga att ta emot dömda personer. Enligt punkt b i samma stycke får en stat när den förklarar sig villig att ta emot dömda personer ställa villkor för detta, vilka ska godkännas av domstolen och vara förenliga med bestämmelserna i del 10 i stadgan. Enligt regel 200 i Internationella brottmålsdomstolens bevis- och förfaranderegler (ICC-ASP/1/3), vilka utarbetades i den förberedande kommission som sammanträdde 1999–2002 efter diplomatkonferensen som antog Romstadgan och vilka antogs med konsensus på stadgепartsförsamlingens 1 session den 9 september 2002, kan domstolen upprätta bilaterala arrangemang med staterna för att skapa med Romstadgan förenliga ramar för att ta emot personer som dömts av domstolen.

I dagsläget har 114 stater förbundit sig till Romstadgan. Finland ratificerade stadgan den 29 december 2000 och den trädde för Finlands del i kraft den 1 juli 2002. I samband med att riksdagen godkände Romstadgan godkände den en kläm som ingick i regeringens proposition (RP 161/2000 rd – RSv 213/2000 rd) som innebar att Finland förklarar sig villigt att ta emot till fängelsestraff dömda personer för avtjänande av straff i Finland på villkor som meddelas med stöd av artikel 103.1 b i stadgan. Samtidigt antog riksdagen lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Romstadgan för Internatio-

nella brottmålsdomstolen och om tillämpning av stadgan (1284/2000). Enligt 7 § i den lagen ska ett frihetsstraff som har utdömts av Internationella brottmålsdomstolen på begäran av domstolen verkställas i Finland enligt lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder (21/1987), dock så, att vid verkställigheten av påföljden inte tillämpas vad som i lagens 3 § bestäms om förutsättningarna för verkställighet. Ett fängelsestraff kan därmed verkställas i Finland även om den dömd inte är finsk medborgare eller har hemvist i Finland eller har samtyckt till verkställighet i Finland. Finland har således inte ställt några särskilda villkor för verkställigheten. Staten har emellertid inte i enskilda fall någon bindande skyldighet att ta emot en dömd person. Enligt artikel 103 stycke 1 punkt c i Romstadgan ska en stat som utsetts av domstolen i ett bestämt fall omedelbart meddela om den godtar domstolens val. I samband med ratificeringen av stadgan beslöt republikens president att Finland ska ge en förklaring och förklaringen gavs in till brottmålsdomstolen i juni 2003 när domstolens registrator hade inlett sin verksamhet.

Förklaringar om villighet till verkställighet av domar har getts in från flera stadgeparter. Överenskommelser med domstolen om förfaranden vid verkställighet av domar har hittills ingåtts av Österrike och Storbritannien samt Belgien, Danmark och Finland, av vilka de tre sistnämnda undertecknade sina överenskommelser i samband med översynskonferensen för Romstadgan den 1 juni 2010.

Till tyngdpunkterna i Finlands FN-politik hör att minska straffriheten för de allra allvarligaste internationella brotten. Finland har också ingått en överenskommelse med brottmålsdomstolen om omplacering till Finland av personer som har vittnat eller som kommer att vittna inför Internationella brottmålsdomstolen och av deras närstående (FördrS 4 och 5/2006). Utöver den betalningskvot som betingas av Romstadgan har Finland också frivilligt understött brottmålsdomstolen finansiellt.

2 Nuläge

Finland har tidigare ingått en överenskommelse om verkställighet av domar

(FördrS 27/1997) med Internationella tribunalen för brott i f.d. Jugoslavien (International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia, nedan kallad *ICTY* eller *tribunalen*). Om verkställighet i Finland av fängelsestraff som utdömts av tribunalen föreskrivs i lagen om behörighet för och rättshjälp till tribunalen som behandlar brott som begåtts i det forna Jugoslavien (12/1994). Ytterligare har Finland ingått en överenskommelse med specialdomstolen för Sierra Leone om verkställighet av domstolens domar (FördrS 79 och 80/2009). Också frihetsstraff som har utdömts av ICTY eller av specialdomstolen för Sierra Leone verkställs i Finland så som föreskrivs i lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder. Med stöd av överenskommelsen med ICTY har några fängelsestraff som utdömts av tribunalen verkställts i Finland.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Propositionens mål är att överenskommelsen mellan Internationella brottmålsdomstolen och Finland om verkställighet av domstolens domar ska godkännas. Om Finland deltar i verkställandet av fängelsestraff som utdömts av domstolen, bidrar det för sin del till att minska straffriheten för de allra allvarligaste brotten i linje med tyngdpunkterna i Finlands FN-politik. I propositionen ingår det också ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen.

4 Propositionens konsekvenser

Verkställandet av ett fängelsestraff i finskt fängelse beräknas kalkylmässigt uppgå till ca 55 000 euro per fånge per år. Då antalet fängelsestraff att verkställa i Finland skulle bli litet, eftersom det är meningen att straffen som brottmålsdomstolen dömer ut ska verkställas i flera stater, är bedömningen att de totala kostnaderna som förpliktelserna i överenskommelsen medför blir måttliga.

Propositionen har inte konsekvenser för myndigheternas rutiner och inverkar inte heller på myndigheternas inbördes behörighets-

relationer eller på uppgiftsfördelningen mellan stat och kommun.

Propositionen har inte konsekvenser för miljön eller sociala konsekvenser. Överenskommelsen uppskattas inte ha direkta könsrelaterade konsekvenser trots att merparten av de personer som internationella brottmålsdomstolar har dömt till fängelsestraff hittills har varit män.

5 Beredningen av propositionen

År 2005 lämnade brottmålsdomstolen Finland ett avtalsutkast om verkställighet av domar. Modellavtalet utgick till största delen dels från bestämmelserna i Romstadgan, dels från brottmålsdomstolens bevis- och förfaranderegler. Utifrån remissrespons och diskussioner med justitieministeriet och Brottsförmyndigheten företogs en del

preciseringar i avtalsutkastet som domstolen föreslagit. Beredningen har strävat efter att beakta erfarenheterna från verkställande i Finland av fängelsestraff utdömda av ICTY, liksom även överenskommelserna med ICTY och specialdomstolen för Sierra Leone om verkställighet av domstolens domar.

Justitieministeriet, Brottsförmyndigheten, inrikesministeriet och skyddspolisen ombads ge utlåtanden om överenskommelsens innehåll och om undertecknandet. Överenskommelsen undertecknades i Kampala, Uganda, den 1 juni 2010.

Propositionen har beretts vid utrikesministeriet. Den har varit på remiss hos justitieministeriet, Brottsförmyndigheten, inrikesministeriet och skyddspolisen. De synpunkter som har framförts i utlåtandena har beaktats i den slutliga bearbetningen.

DETALJMOTIVERING

1 Överenskommelsens innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland

Artikel 1. Överenskommelsens syfte och tillämpningsområde. Enligt artikeln ska överenskommelsen reglera frågor som hänger samman med eller uppstår till följd av att domar som meddelats av Internationella brottmålsdomstolen verkställs i fängelser som Finland har ställt till förfogande.

Artikel 2. Förfarandet. I artikeln föreskrivs om förfarandet vid en begäran om verkställighet. När domstolens presidium meddelar att Finland har utsetts att verkställa en dom som meddelats i ett bestämt fall ska det bland annat överlämna bestyrkta kopior av den dömdes identitetshandlingar som innehåller av domstolen, en kopia av den laga-kraftvunna domen och det utdömda straffet, innefattande uppgifter om straffets längd och begynnelse-dag, frihetsberövande före rättegång och resterande strafftid. I förekommande fall och efter att ha hört den dömdes synpunkter överlämnas i samband med begäran också nödvändig information om personens hälsa, däribland läkar- och psykologutlåtanden, rekommendationer angående eventuell fortsatt vård samt andra omständigheter av relevans för verkställande av straffet. Förteckningen grundar sig i stor utsträckning på regel 204 i bevis- och förfarandereglerna.

En begäran om verkställighet ska förmedlas till de behöriga myndigheterna i Finland, vilka utan dröjsmål i enlighet med nationell lag beslutar huruvida de godtar domstolens val. Beslutet meddelas presidiet.

Enligt 7 § i lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och om tillämpning av stadgan ska ett frihetsstraff som har utdömts av Internationella brottmålsdomstolen verkställas i Finland enligt lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder. Vid verkställigheten av påföljden tillämpas inte vad som i lagens 3 § bestäms om förutsättningarna för verkställighet. Ett frihetsstraff kan således verkställas i Finland, även om den dömda inte är

finsk medborgare eller har hemvist i Finland eller har samtyckt till verkställighet i Finland. En påföljd ska verkställas genom att nödvändiga förordnanden om verkställigheten utfärdas i enlighet med 7 § i den lagen. I Finland beslutar justitieministeriet om verkställighet. De finska myndigheterna kan i varje bestämt fall separat pröva huruvida den begärda verkställigheten kan bifallas. Vid prövningen ska bland annat det av brottmålsdomstolen utdömda fängelsestraffets längd beaktas. Före avgörandet kunde det vara motiverat att höra också till exempel skyddspolisens och remissinstansens. Ett positivt beslut ska också ges Migrationsverket för känedom.

Enligt stycke 4 i artikeln kan Finland när som helst meddela brottmålsdomstolens register att det frånträder förteckningen över stater som har meddelat sig villiga att ta emot dömda. Bestämmelsen motsvarar regel 200 stycke 4 i bevis- och förfarandereglerna. Enligt stycke 4 i artikeln kan Finland dessutom när som helst meddela att det ställer villkor för mottagandet. Villkoren och senare ändringar eller tillägg till dem ska bekräftas av domstolens presidium. Frånträde från förteckningen över verkställighetsstater, eller nya eller ändrade villkor, påverkar dock inte verkställigheten av de personers domar som Finland redan har tagit emot.

Artikel 3. Överföring av dömda. Enligt artikeln ska registratorn i samråd med de behöriga nationella myndigheterna i Finland vidta lämpliga åtgärder för en tillbörlig överföring av den dömda från domstolen till finskt territorium. Bestämmelsen motsvarar regel 206 stycke 3 i bevis- och förfarandereglerna. I Finland sköts arrangemangen i praktiken av fängelsemyndigheterna, vid behov med handräckning av polisen.

Artikel 4. Verkställighet. Första stycket i artikeln utgår från artikel 105 stycke 1 i Romstadgan. Ett fängelsestraff som meddelats av brottmålsdomstolen är bindande för Finland, och Finland får inte i något fall ändra straffet. I artikel 11 i överenskommelsen bestäms att domstolen ensam ska ha rätt att pröva ett överklagande eller en ansökan om resning och att domstolen ensam ska ha rätt

att bestämma om strafflindring. Finland får inte frige den dömden innan det straff som domstolen bestämt har avtjänats.

Enligt det genom lag 912/2009 ändrade 14 § 1 mom. i lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder (21/1987) ska vid verkställigheten av domar meddelade av internationella brottmålsdomstolar inte bestämmelserna i 2 c kap. 2 § i strafflagen om fängelsestraffets längd, nämnda kapitel 4 § om sammanräkning av fängelsestraff, nämnda kapitel 514 § om villkorlig frigivning eller bestämmelserna i 21 kap. i fängeslagen (767/2005) om frigivning av fångar tillämpas.

Den tid som den dömden redan innan överföringen till Finland varit frihetsberövad i samband med åtalet som ligger till grund för domen beaktas som avdrag vid verkställighet av ett fängelsestraff i Finland.

Enligt stycke 2 står verkställigheten av fängesedomarna under domstolens överinseende och ska vara förenlig med allmänt godtagna internationella regler för behandlingen av fångar. Motsvarande krav ingår i artikel 106 stycke 1 i Romstadgan. Bestämmelser om överinseende av verkställigheten ingår i artiklarna 5–8 i överenskommelsen.

I stycke 3 och 4 föreskrivs om tillfällig överföring till domstolen av en dömd person som avtjänar sitt straff i Finland. I enlighet med regel 193 i bevis- och förfarandereglerna kan domstolen bestämma att den dömden ska inställa sig vid en rättegång till exempel för att lämna vittnesmål. Enligt stycke 3 överförs den dömden tillfälligt till domstolen i detta syfte under förutsättning att personen återsänds till Finland inom den tid som domstolen har bestämt. Tiden för den tillfälliga överföringen dras av från den totala strafftiden som avtjänas i Finland. Enligt stycke 4 vidtar registratören i samråd med de behöriga nationella myndigheterna i Finland lämpliga åtgärder för överföring av den dömden från Finland till domstolen och tillbaka till Finland.

Artikel 5. Överinseende av straffverkställighet. Artikeln motsvarar regel 211 stycke 1 i bevis- och förfarandereglerna och där föreskrivs om domstolspresidiets behörigheter för att utöva överinseende av verkställigheten. Presidiet kan vid behov begära nödvändiga uppgifter, rapporter eller sakkunnigutlåt-

tanden av Finland. Presidiet kan också utse en av domstolens domare eller någon från dess personal att, efter att ha underrättat Finland, ansvara för ett möte med den dömden och för att höra dennes synpunkter utan närvaro av finländska nationella myndigheter, och bereda Finland möjlighet att framföra sina kommentarer till synpunkter som den dömden har framfört.

Enligt artikel 100 stycke 1 punkt c och d i Romstadgan och regel 208 stycke 2 i bevis- och förfarandereglerna ska brottmålsdomstolen bära kostnaderna bland annat för resor och traktamenten för domarna och tjänstemännen i domstolens organ, liksom även kostnaderna för sakkunnigutlåtanden eller sakkunnigrapporter som begärts av domstolen.

Artikel 6. Fängelseförhållanden. I stycke 1 föreskrivs i enlighet med artikel 106 stycke 2 i Romstadgan att fängelseförhållandena bestäms enligt finsk lag och ska vara förenliga med allmänt godtagna internationella regler för behandlingen av fångar. Dessa förhållanden ska inte i något fall vara bättre eller sämre än de som står till buds för fångar som fällts för likvärdiga brott i Finland.

För gärningar i strid med finsk lagstiftning som begås under den tid fängelsestraffet verkställs, såsom för rymning eller narkotikabrott, straffas således i enlighet med gällande bestämmelser. Ett eventuellt fängelsestraff verkställs i regel efter att verkställigheten av det av domstolen utfärdade straffet har upphört.

I stycke 2 bestäms i enlighet med artikel 103 stycke 2 punkt a och b i Romstadgan att Finland ska underrätta presidiet senast 45 dagar i förväg om förekomsten av kända eller förutsedda omständigheter som på ett betydande sätt kan inverka på villkoren eller tiden för fängelsevistelsen. Sådana omständigheter kan till exempel vara att den dömden begår ett nytt brott eller såsom avses 10 kap. 3 § i fängeslagen insjuknar allvarligt. Om presidiet inte kan godta dessa omständigheter, ska det underrätta Finland och överföra den dömden till ett fängelse i en annan stat.

Om den dömden enligt nationell lag i Finland är berättigad till fängvårdsprogram eller förmåner förenade med aktiviteter utanför fängelset, ska Finland i enlighet med stycke 3 underrätta presidiet och också överlämna

eventuella andra relevanta uppgifter eller observationer för att domstolen ska kunna fullfölja sitt överinseendeuppdrag. Bestämmelsen motsvarar regel 211 stycke 2 i bevis- och förfaranderegler.

Artikel 7. Inspektioner. Enligt artikeln tillåter de finska myndigheterna att Internationella rödakorskommittén (International Committee of the Red Cross, ICRC) inspekterar fängelseförhållandena och behandlingen av fångar. Kommittén beslutar om tidpunkten för inspektionerna.

Kommittén lämnar en konfidentiell rapport till Finland och till presidiet, vilka ska samråda om de observationer som framgår av rapporten. Därefter kan presidiet be Finland rapportera om eventuella ändringar i fängelseförhållandena som företagits i enlighet med kommitténs förslag.

Det är inte meningen att denna bestämmelse i överenskommelsen ska utesluta andra behöriga internationella organs rätt att inspektera fängelseförhållandena i Finland. Genom Europeiska konventionen om förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

(FördrS 16 och 17/1991) upprättades en kommitté som enligt artikel 1 i konventionen har i uppgift att undersöka behandlingen av personer som berövats sin frihet genom att besöka konventionsstaterna. Finland undertecknade år 2003 också det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (FördrS 59 och 60/1989), genom vilken en underkommitté till kommittén mot tortyr upprättades som ska besöka platser under konventionsstaternas jurisdiktion där personer är eller kan hållas frihetsberövade. Den rätt som företrädare för Röda korsets internationella kommitté har att inspektera krigsfångars förhållanden, jämförbar med den inspektionsrätt som avses i överenskommelsen med brottmålsdomstolen, anses utgå från Genèvekonventionerna från 1949 (FördrS 7 och 8/1955) och tilläggsprotokollen till dem från 1977 (FördrS 81 och 82/1980).

Artikel 8. Kommunikation. I artikeln bestäms i enlighet med artikel 106 stycke 3 i Romstadgan att kommunikationen mellan en dömd och domstolen inte ska hindras och att den ska kunna ske förtroligt.

Enligt 12 kap. 3 § 1 mom. i fängelselagen får inte brevväxling mellan en fånge och en myndighet som utövar tillsyn över fängelsets eller anstaltspersonalens verksamhet eller en fånge och ett organ som utövar tillsyn över iakttagandet av de mänskliga rättigheterna hos vilket fången enligt internationella avtal har besvärs- eller klagorätt granskas eller läsas. Enligt 12 kap. 7 § 4 mom. i samma lag får inte heller samtal mellan fången och de tillsynsmyndigheter som avses i lagens 3 § avlyssnas eller spelas in.

Artikel 9. *Ne bis in idem.* I artikeln bestäms att den dömd inte får lagföras i finsk domstol för gärningar som ingår i beskrivningen av brott för vilka denne har fällts till ansvar eller frikänts av Internationella brottmålsdomstolen. Förbudet är starkare än i artikel 20 stycke 2 i Romstadgan, enligt vilken ingen ska lagföras av en annan domstol för ett brott som avses i artikel 5 i Romstadgan och för vilket han eller hon redan har fällts till ansvar eller frikänts av brottmålsdomstolen.

Artikel 10. *Specialbestämmelse.* Artikeln gäller gärningar den dömd gjort sig skyldig till före överföringen till finskt territorium för verkställighet av domen. I stycke 1 föreskrivs att den dömd inte ska lagföras, bestraffas eller utlämnas för brott till en tredje stat såvida det inte på Finlands begäran har godkänts av presidiet. Enligt stycke 7 ska stycke 1 dock upphöra att gälla, om den dömd frivilligt stannar kvar mer än 30 dagar inom finskt territorium efter att verkställigheten av det av domstolen utfärdade straffet har upphört eller återvänder efter att ha lämnat landet. Bestämmelserna i stycke 1 och stycke 7 utgår från artikel 108 stycke 1 och stycke 3 i Romstadgan.

I stycke 2 föreskrivs om de handlingar som ska överlämnas till presidiet om Finland har för avsikt att lagföra den dömd eller att i Finland verkställa ett straff denne har ådömts. Enligt stycke 3 ska Finland sända en tredje stats begäran om utlämning av den dömd för brott i sin helhet till presidiet. Artikel 17 stycke 1 punkt d i överenskommelsen förutsätter att de handlingar som anges i artikel 10 stycke 2 också överlämnas tillsammans med begäran om utlämning. Till begäran ska också fogas ett protokoll med den dömdes synpunkter, som denne har yttrat

efter att ha blivit tillräckligt informerad om utlämningsbegäran. Presidiet kan enligt stycke 4 begära dokument eller tilläggsuppgifter av Finland eller av den tredje stat som har begärt utlämning för brott. Enligt stycke 5 ska presidiet fatta beslutet så snabbt som möjligt och det ska delges Finland och, i förekommande fall, den tredje staten. Om begäran gäller verkställighet av en dom, kan den dömda avtjäna straffet i Finland eller bli utlämnad för brottet till en tredje stat först efter att verkställigheten av det av domstolen utfärdade straffet har upphört.

Enligt stycke 6 kan presidiet ge tillstånd till att den dömda tillfälligt utlämnas för brott för lagföring i en tredje stat endast om det ställs tillräckliga garantier för att personen hålls häktad i den tredje staten och återförs till Finland efter lagföringen.

Bestämmelserna i stycke 2–6 motsvarar regel 214 stycke 1–3 och regel 215 i bevis- och förfarandereglerna.

Artikel 11. Överklagande, resning och strafflindring. I stycke 1 föreskrivs det i enlighet med artikel 105 stycke 2 i Romstadgan att domstolen ensam ska ha rätt att pröva ett överklagande eller en ansökan om resning. Finland ska inte hindra en dömd person från att göra en sådan framställning.

I stycke 2 föreskrivs det i enlighet med artikel 110 stycke 1 i Romstadgan att Finland inte ska frige den dömda innan det straff som domstolen bestämt har avtjänats.

I stycke 3 föreskrivs det i enlighet med artikel 110 stycke 2 i Romstadgan att domstolen ensam ska ha rätt att bestämma om strafflindring. Enligt artikel 110 stycke 3 i stadgan ska domstolen ompröva straffet för att bestämma om det ska lindras, när den dömda har avtjänat två tredjedelar av straffet eller 25 år av ett livstidsstraff. Dessförinnan görs omprövning inte. I den artikeln samt i regel 223 i bevis- och förfarandereglerna ingår bestämmelser om grunderna med stöd av vilka domstolen får lindra straffet. Strafflindring förutsätter inte initiativ från verkställandestaten.

Så som redogjorts i samband med artikel 4 stycke 1 ska bestämmelserna i 2 c kap. i strafflagen om bland annat villkorlig frigivning inte tillämpas vid verkställigheten av domar meddelade av internationella brottmålsdomstolar. Enligt 14 § 1 mom. i lagen

om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder kan fångar som ådömts straff som utdömts av internationella brottmålsdomstolar friges villkorligt endast med samtycke av det organ som är behörigt. Justitieministeriet gör en framställan om villkorlig frigivning till detta organ med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i 2 c kap. 5 § 2 mom. i strafflagen bestäms om faktorer som inverkar på villkorlig frigivning. När det gäller straff som meddelats av Internationella brottmålsdomstolen är det med hänsyn till bestämmelserna i Romstadgan inte ändamålsenligt med en sådan framställan förrän två tredjedelar av straffet är avtjänat.

Artikel 12. Rymning. Enligt stycke 1 ska Finland vid rymning omedelbart underrätta registratören. Som rymning enligt denna artikel betraktas även att den dömda utan tillstånd avlägsnar sig från en öppen anstalt eller inte återkommer från en permission. I praktiken ska fängvårdsmyndigheterna ansvara för att underrättelsen ges.

Stycke 2 grundar sig på artikel 111 i Romstadgan. Om den dömda avviker från fängelset och flyr från finskt territorium, får Finland efter samråd med presidiet begära att den berörda personen utlämnas eller överlämnas från den stat i vilken personen påträffas, i överensstämmelse med gällande bilaterala eller multilaterala arrangemang, eller anhålla om att presidiet begär att personen överlämnas i enlighet med bestämmelserna i del 9 i Romstadgan.

Enligt stycke 3 informerar Finland skriftligen registratören, om staten, där den dömda påträffas, är villig att utlämna eller överlämna denne till Finland. Den dömda ska utlämnas eller överlämnas till Finland så fort det är möjligt, i förekommande fall i samråd med registratören. Enligt regel 225 stycke 2 i bevis- och förfarandereglerna bistår registratören vid behov med att till exempel utverka tillstånd som transitländer eventuellt kräver och brottmålsdomstolen bär kostnaderna för överlämningen, om ingen stat åtar sig att stå för dem.

Enligt stycke 4 överför domstolen den dömda till Finland, om denne överlämnas till domstolen. Presidiet kan emellertid på eget initiativ eller på åklagarens eller Finlands begäran utse en annan verkställighetsstat.

Enligt stycke 5 ska från den resterande strafftiden dras av hela den fängelse- tid som den dömden har tillbringat inom den stats terri- torium, där denne varit anhållen efter rym- ningen, och vid tillämpning av stycke 4, den fängelse- tid den dömden har tillbringat hos domstolen efter att ha överlämnats från staten där den dömden påträffades.

Bestämmelserna i stycke 1 och 3–5 mot- svarar regel 225 i bevis- och förfarandereg- lerna.

Såsom redogjorts i samband med artikel 6, ska för rymning som sker medan fängelse- straffet verkställs som gärning i strid med finsk lagstiftning straffas i enlighet med gäl- lande bestämmelser. Ett eventuellt fängelse- straff börjar i regel verkställas efter att verk- ställigheten av det av domstolen utfärdade straffet har upphört. Om emellertid verkstäl- landet av ett för rymning utdömt straff med stöd av 8 kap. 10 § i strafflagen riskerar att förfalla, kunde artikel 6 stycke 2 i överens- kommelsen tillämpas på fallet.

Artikel 13. *Byte av verkställighetsstat.* I ar- tikeln föreskrivs det i enlighet med artikel 104 i Romstadgan att presidiet när som helst får besluta att överföra en dömd person till ett fängelse i en annan stat och att den dömden när som helst får ansöka hos presidiet om att bli överförd från Finland. Utöver presidiet och den dömden kan också brottmålsdomsto- lens åklagare ta initiativet. Presidiet underrät- tar den dömden, åklagaren, registratorn och Finland om sitt beslut.

Artikel 14. *Upphörande av verkställighet.* Enligt stycke 1 upphör verkställigheten av ett straff när straffet som domstolen bestämt har avtjänats, vid den dömdes frånfälle, när dom- stolen i enlighet med Romstadgan och bevis- och förfarandereglererna har beslutat att över- föra den dömden till en annan stat, eller när den dömden har frigivits på grund av ett förfä- rande enligt artikel 11. Enligt stycke 2 av- bryts verkställigheten av ett straff så snart domstolen har meddelat om ett beslut eller en åtgärd som medför att domen inte längre kan verkställas. När verkställigheten av ett straff upphör av annan orsak än att det har avtjä- nats ska registratorn enligt stycke 3 i samråd med Finland vidta lämpliga åtgärder för att överföra den dömden från Finland eller, vid den dömdes frånfälle, för att återbörda den- nes kropp till hemlandet. När verkställighe-

ten upphör för att straffet har avtjänats gäller bestämmelserna i artikel 15 i överenskom- melsen.

Artikel 15. *Överföring av en person efter avtjänat straff.* I artikeln föreskrivs det i en- lighet med artikel 107 i Romstadgan att den som inte är finsk medborgare efter avtjänat straff i enlighet med finsk lag kan överföras till en stat som är skyldig att ta emot perso- nen eller till en annan stat som är villig att ta emot denne, varvid den berörda personens önskemål ska beaktas, såvida inte Finland tillåter personen att stanna inom sitt terri- torium. Om ingen stat bestrider kostnaderna för överförandet till en annan stat ska de enligt artikel 107 stycke 2 bäras av domstolen.

Bestämmelser om avlägsnande ur landet finns i 9 kap. i utlänningslagen (301/2004). För att en utlänning ska kunna avlägsnas ur landet krävs ett beslut om avvísning eller ut- visning och verkställighet av beslutet. Med avvísning avses både att en utlännings inresa hindras vid gränsen och att en utlänning som redan kommit till landet avlägsnas ur landet när vistelsen i Finland kräver visum eller up- pehållstillstånd och utlänningen inte har an- sökt om det eller beviljats det. Med utvisning avses å sin sida förfarandet när en utlänning som vistas i landet med uppehållstillstånd av- lägsnas ur landet. När avvísning och utvis- ning samt meddelande av inreseförbud i an- slutning till dem samt inreseförbudets längd prövas ska hänsyn tas till de omständigheter som beslutet grundar sig på samt sådana om- ständigheter och förhållanden i sin helhet som annars inverkar på saken. I utlännings- lagen finns också bestämmelser om behöriga myndigheter, med vilka Brottsförmyndig- heten samarbetar i sådana fall som detta.

I konventionen angående flyktingars rätts- liga ställning (FördrS 77/1968) och i andra centrala konventioner om mänskliga rättighe- ter finns bestämmelser om den s.k. återsän- dandeförbudsprincipen som innebär en för- pliktelse att inte återsända en utlänning till ett land, där han eller hon kan bli utsatt för för- följelse, tortyr eller omänsklig behandling el- ler från vilket han eller hon kan bli återsän- das vidare till ett sådant land. Bestämmelser om återsändandeförbud finns i 9 § 4 mom. i grundlagen och i 147 § i utlänningslagen. Förbudet tas till bedömning såväl vid beslut om avlägsnande ur landet som vid verkstäl-

ligheten av beslut. Om en utlämning på grund av återsändandeförbudet inte kan avlägsnas från Finland, blir det aktuellt att överväga beviljande av uppehållstillstånd med stöd av utlänningslagens bestämmelser. En utlämning kan också ansöka om internationellt skydd i Finland.

Under iakttagande av bestämmelserna i artikel 10 får Finland också i enlighet med nationell lag utlämna eller på annat sätt överlämna den berörda personen till en stat som har begärt dennes utlämning eller överlämnande för lagföring eller verkställande av straff. På utlämning tillämpas bestämmelserna i lagen om utlämning för brott (456/1970), lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003), lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna (1383/2007) och lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder.

Artikel 16. *Hinder mot verkställighet av straff.* Enligt artikeln ska Finland omedelbart underrätta presidiet, om det sedan ett beslut att verkställa ett straff har fattats av rättsliga eller praktiska skäl, oberoende av behöriga nationella myndigheter, har blivit omöjligt att fullfölja verkställandet. Domstolen vidtar nödvändiga åtgärder för att överföra den dömda från Finland. Efter att presidiet har meddelat om överföringen ska de finska myndigheterna vänta i minst sextio dagar, innan andra åtgärder i ärendet vidtas.

Artikel 17. *Underrättelser.* I artikeln föreskrivs om omständigheter Finland ska underrätta presidiet om och om tidsfristerna för dessa underrättelser. Underrättelsen om att ett straff har avtjänats ska göras minst två månader i förväg. Trettio dagar innan strafftiden löper ut ska Finland underrätta presidiet om det har för avsikt att tillåta att den dömda stannar inom finskt territorium eller vart den dömda kommer att överföras. Om den dömda har rymt, vid den dömdes frånfälle, och vid begäran om utlämning av den dömda för brott ska presidiet underrättas omedelbart. Vid begäran om utlämning ska Finland också överlämna de handlingar och uppgifter som anges i artikel 10 stycke 2. Finland underrättar presidiet också om alla betydande händelser som gäller den dömda och om eventuella

åtal mot denne som hänför sig till händelser efter överföringen.

Bestämmelserna i stycke 2 motsvarar regel 212 och bestämmelserna i stycke 3 motsvarar regel 216 i bevis- och förfarandereglerna.

Enligt stycke 4 kan presidiet begära Finlands utlåtande i ärendet, om det har för avsikt att förlänga fängelsetiden i enlighet med regel 146 stycke 5 i bevis- och förfarandereglerna. Det är fråga om att omvandla böter till ett fängelsestraff som är högst en fjärdedel av det ursprungliga fängelsestraffets längd eller högst fem år. En omvandling är inte möjlig när det ursprungliga fängelsestraffet är livstid. En omvandling får heller inte leda till över 30 års fängelsestid.

Artikel 18. *Kostnader.* I artikeln fastställs fördelningen mellan brottmålsdomstolen och Finland av kostnaderna som verkställigheten av straff medför. Bestämmelserna i stycke 1 och stycke 2 motsvarar regel 208 i bevis- och förfarandereglerna. Enligt stycke 1 ska Finland bära de ordinarie kostnaderna för att verkställa domen inom sitt territorium. Exempelvis anses kostnaderna för besök av familjemedlemmar inte omfattas av denna bestämmelse i högre grad än vad som hittills varit praxis avseende ICTY-fångar. Enligt stycke 2 ska domstolen bära övriga kostnader, däribland kostnader för transport av den dömda till och från domstolens säte samt till och från finskt territorium. I bestämmelsen ingår också de kostnader som överföringarna enligt artikel 13 och 16 orsakar. Enligt artikel 107 stycke 2 i Romstadgan ska domstolen bära kostnaderna för överförandet av en person till en annan stat efter avtjänat straff, om ingen stat bestrider dem. Enligt stycke 3 ska domstolen vid rymning bära kostnaderna för överlämning av den dömda, såvida ingen stat åtar sig kostnaderna.

Artikel 19. *Allmänt samarbete.* Enligt artikeln ska de behöriga nationella myndigheterna i Finland vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i överenskommelsen fullföljs effektivt och för att säkerställa tillbörlig säkerhet, trygghet och skydd för de dömda. Enligt artikel 2 är det i sista hand Finland som ansvarar för att förpliktelseerna i överenskommelsen fullföljs.

Enligt artikel 3 ska domstolen och Finland utse en kontaktpunkt för att underlätta verkställandet av bestämmelserna i överenskom-

melsen. Avsikten är att kontaktpunkten ska meddelas ICC i den underrättelse som ges med stöd av artikel 20 i överenskommelsen om att de författingsenliga villkoren för överenskommelsens ikraftträdande har uppfyllts. Enligt 2 § i lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och om tillämpning av stadgan tar justitieministeriet emot framställningar från ICC om behandling av brottmål inom domstolens jurisdiktion, inbegripet begäran om utlämning för brott och om verkställighet av Internationella brottmålsdomstolens domar och beslut. Enligt 3 mom. i paragrafen hindrar bestämmelsen emellertid inte ICC att hålla kontakt direkt med behöriga myndigheter i Finland eller på diplomatisk väg eller genom Internationella kriminalpolisorganisationen eller någon annan behörig regional organisation.

Artikel 20. *Ikraftträdande.* I artikeln bestäms när överenskommelsen träder i kraft.

Artikel 21. *Ändringar.* Överenskommelsen får efter samråd ändras genom ömsesidigt samtycke av de fördragsslutande parterna.

Artikel 22. *Uppsägning.* I artikeln ingår bestämmelser om förfarandet för uppsägning av överenskommelsen. Vardera fördragsslutande parten får efter samråd skriftligen säga upp överenskommelsen två månader på förhand. Uppsägningen inverkar dock inte på de domar som gäller vid tidpunkten för uppsägningen och som verkställs i Finland. Bestämmelserna i överenskommelsen tillämpas tills de straff domarna avser har avtjänats, deras verkställighet har upphört eller, i förekommande fall, den dömde har överförs i enlighet med artikel 13.

2 Lagförslag

1 §. Paragrafen innehåller en föreskrift om att de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem. Bestämmelserna som hör till området för lagstiftningen redogörs närmare nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Paragrafen innehåller den vid ikraftträdandelagar för internationella fördrag sedvanliga ikraftträdandebestämmelsen, enligt

vilken ikraftträdandet av lagen bestäms genom förordning av republikens president.

3 Ikraftträdande

Enligt artikel 20 i överenskommelsen mellan Internationella brottmålsdomstolen och Finland träder överenskommelsen i kraft den trettonde dagen efter att domstolen har mottagit Finlands underrättelse om att de författingsenliga villkoren för överenskommelsens ikraftträdande har uppfyllts. Lagen om sätande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen föreslås träda i kraft samtidigt som överenskommelsen träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president.

4 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande bland annat för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis täcker den godkännandebefogenhet som riksdagen har enligt grundlagen alla bestämmelser i anknytning till en internationell förpliktelse som i materiellt hänseende omfattas av lagen. Bestämmelserna i en överenskommelse ska anses höra till området för lagstiftningen 1) om bestämmelsen gäller utövande eller inskränkning av en grundläggande rättighet som är tryggad i grundlagen, 2) om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, 3) om det enligt grundlagen ska föreskrivas i lag om det som bestämmelsen avser eller 4) om det finns gällande bestämmelser i lag om det som bestämmelsen avser eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas om det i lag. Detta gäller oberoende av om en bestämmelse står i strid med eller harmoniserar med en bestämmelse som utfärdats genom lag i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

I artikel 1 i överenskommelsen föreskrivs bland annat om överenskommelsens tillämp-

ningsområde. Enligt den ståndpunkt grundlagsutskottet har antagit hör bestämmelser av denna typ till området för lagstiftningen när de indirekt inverkar på innehållet i och tillämpningen av de materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen (GrUU 48/2004 rd). Bestämmelsen hör således till området för lagstiftningen.

Bestämmelsen i artikel 2 stycke 3 i överenskommelsen förpliktar Finland att till de behöriga nationella myndigheterna förmedla det i artikeln avsedda meddelandet om att Finland utsetts till verkställighetsstat. De handlingar som ska överlämnas i samband med domstolens begäran innehåller personuppgifter, vilka enligt finsk lagstiftning är känsliga och sekretessbelagda. Enligt 10 § i grundlagen ska bestämmelser om skyddet av personuppgifter utfärdas i lag. Allmänna bestämmelser om hur personuppgifter ska hanteras finns i personuppgiftslagen (523/1999) och om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter till en annan myndighet i 29 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, nedan kallad *offentlighetslagen*). Artikel 2 i överenskommelsen innehåller således bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Om verkställigheten av fängelsestraff bestäms i Finland i lag och följaktligen hör flera av överenskommelsens bestämmelser till området för lagstiftningen. I artikel 4 stycke 1 och artikel 11 stycke 2 och 3 ingår bestämmelser som hör till området för lagstiftningen på det sätt som beskrivs i avsnittet om behandlingsordning. Också i artikel 4 stycke 2, artikel 5, 6, 11 stycke 1, artikel 12, 13 och 15 ingår detaljerade bestämmelser som gäller verkställigheten och hör till området för lagstiftningen.

Bestämmelserna i artikel 4 stycke 3 och 4 i överenskommelsen om tillfällig överföring av en dömd person till domstolen för att närvara vid rättegång hör till området för lagstiftningen. Sådana bestämmelser ingår bland annat i lagen om tillfälligt överförande av frihetsberövade personer i bevis syfte i brottmål (150/2004) och i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994).

En bestämmelse som motsvarar artikel 7 i överenskommelsen om Internationella rödakorskommitténs rätt att inspektera fängelseförhållandena och behandlingen av fångar

ingår också i överenskommelsen mellan Finland och ICTY om verkställighet av tribunalens domar. När den överenskommelsen godkändes år 1997 ansågs bestämmelsen inte kräva riksdagens samtycke. Bedömningen gjordes mot bakgrunden av då gällande grundlag och med beaktande av att lagen om behörighet för och rättshjälp till tribunalen som behandlar brott som begåtts i det forna Jugoslavien innehåller en uttrycklig bestämmelse om verkställighet av frihetsstraffet i Finland. Däremot bedömdes beviljandet av behörighet för ett internationellt organ på finskt territorium höra till området för lagstiftningen när begäran om fullmakt att under teckna det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning framfördes år 2003. Enligt det som här har anförts ska bestämmelserna i artikel 7 i överenskommelsen anses höra till området för lagstiftningen.

Bestämmelser som motsvarar artikel 8 i överenskommelsen om förtroligheten i kommunikationen mellan en fänge och en myndighet som utövar tillsyn över fängelsens verksamhet finns i 12 kap. i fängelselagen. Artikelns bestämmelser ska således anses höra till området för lagstiftningen.

Principen *ne bis in idem* som ingår i artikel 9 hör enligt ett uttryckligt omnämnande i förarbetena till reformen av de grundläggande rättigheterna (RP 309/1993 rd, s. 74) till de garantier för en rättvis rättegång som avses i 21 § i grundlagen och som ska tryggas genom lag. Bestämmelsen avseende denna princip hör således till området för lagstiftningen.

I artikel 10 i överenskommelsen föreskrivs det om lagföring, bestraffning och utlämning för brott till en tredje stat av en dömd person som befinner sig i Finland för verkställighet av fängelsestraff, avseende gärningar som ägt rum före överföringen till finskt territorium. Det är frågor som i Finland bestäms genom lag. Enligt stycke 2 i artikeln ska Finland till brottmålsdomstolens presidium överlämna de handlingar som anges i stycket, om Finland har för avsikt att lagföra den dömda eller att verkställa ett straff som har ådömts denne. Frågor av denna typ som anknyter till internationellt straffrättsligt samarbete föreskrivs i

Finland i lag, bland annat i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden.

I artikel 14 i överenskommelsen föreskrivs om upphörande av verkställighet och i artikel 16 om hinder mot verkställighet av straff. Om frigivning av fångar bestäms i Finland i fängelselagen. Också om överföring av dömda personer bestäms i lag. När det handlar om de nordiska länderna gäller lagen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid verkställighet av domar i brottmål (326/1963). För övriga stater finns det bestämmelser i lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder. Artiklarna innehåller således bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Artikel 17 i överenskommelsen innehåller bestämmelser om underrättelser till brottsmålsdomstolens presidium om den dömda och om avtjänandet av straffet. Om behandling av personuppgifter vid verkställighet av straff bestäms i Finland i lag (422/2002). Underrättelserna kan också innehålla sekretessbelagda uppgifter, som myndigheten enligt 30 § i offentlighetslagen kan lämna ut till ett internationellt organ, om samarbetet mellan den utländska och den finska myndigheten regleras i en för Finland bindande internationell överenskommelse och om uppgiften enligt offentlighetslagen kan lämnas ut till den finska myndighet som bedriver samarbetet. Artikel 17 i överenskommelsen innehåller således bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Föreskrifter om kostnaderna för verkställigheten av domar finns i artikel 18 i överenskommelsen. Det är frågor som i Finland bestäms genom lag (till exempel i lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden).

På grund av det som anförts ovan hör överenskommelsen till området för lagstiftningen och godkännandet av den kräver riksdagens samtycke.

4.2 Behandlingsordning

Regeringens proposition innehåller ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen. Den föreslagna lagen är en så kallad blankettlag.

Enligt artikel 4 stycke 1 i överenskommelsen är fängelsestraffet som domstolen bestämt bindande för Finland och enligt artikel 11 stycke 2 friger Finland inte den dömda innan det straff som domstolen bestämt har avtjänats. I stycke 3 i samma artikel föreskrivs att domstolen ensam har rätt att bestämma om straffflinring. Enligt 105 § 1 mom. i grundlagen kan republikens president i enskilda fall, efter att ha inhämtat utlåtande av högsta domstolen, besluta om benådning genom att mildra eller efterge av domstol bestämda straff eller andra straffrättsliga påföljder. Artiklarna 4 stycke 1 och artikel 11 stycke 2 och 3 i överenskommelsen inskränker därmed republikens presidents benådningsrätt med avseende på straff som verkställs i Finland (GrUU 45/2000 rd).

Dessa bestämmelser i överenskommelsen utgår emellertid från bestämmelserna i Romstadgan. Enligt artikel 105 stycke 1 i stadgan är fängelsestraff meddelade av brottsmålsdomstolen bindande för stadgeparterna. I artikel 110 stycke 1 i stadgan förbjuds för sin del verkställighetsstaten att frige en dömd person innan det straff som domstolen bestämt har avtjänats. Enligt stycke 2 i samma artikel ska domstolen ensam ha rätt att bestämma om straffflinring. Bestämmelserna i artikel 4 stycke 1 och artikel 11 stycke 2 och 3 i överenskommelsen om verkställighet av domar är således snarast förtydligande. Eftersom de nämnda bestämmelserna i Romstadgan vid ratificeringen av stadgan ansågs stå i konflikt med republikens presidents benådningsrätt enligt 105 § 1 mom. i grundlagen, stiftades lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Romstadgan för Internationella brottsmålsdomstolen och om tillämpning av stadgan bland annat av denna orsak i inskränkt grundlagsordning (GrUU 45/2000 rd). Artikel 4 stycke 1 och artikel 11 stycke 2 och 3 i överenskommelsen om verkställighet av domar inskränker därmed inte republikens presidents benådningsrätt från vad den är enligt gällande rätt efter att Romstadgan satts i kraft.

Enligt artikel 7 i överenskommelsen tillåter de behöriga myndigheterna i Finland att Internationella rödakorskommittén inspekterar fängelseförhållandena och behandlingen av fångar. De befogenheter bestämmelsen ger

rödakorskommittén på finskt territorium är dock mera begränsade än till exempel befogenheterna för Europeiska kommittén till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Den konvention som utgör grunden för den sistnämnda kommitténs befogenheter godkändes av riksdagen med enkel majoritet och konventionens ikraftträdandelag i vanlig lagstiftningsordning (FördrS 16 och 17/1991). Befogenheterna som ges Internationella rödakorskommittén genom bestämmelsen kan inte heller anses vara problematiska med tanke på Finlands suveränitet, som är tryggad i grundlagens 1 §, med beaktande av att det är frågan om att Finland i enlighet med 1 § 3 mom. i grundlagen deltar i internationellt samarbete i syfte att säkerställa fred och mänskliga rättigheter samt utveckla samhället. Syftet med befogenheterna är uttryckligen att skydda frihetsberövade personers mänskliga rättigheter. En bestämmelse som motsvarar artikel 7 i den föreliggande överenskommelsen ingår också i överenskommelsen mellan Finland och Specialdomstolen för Sierra Leone om verkställighet av domstolens domar och det ansågs inte nödvändigt att den överenskommelsen skulle godkännas

med två tredjedels majoritet eller att ikraftträdande lagen skulle godkännas i så kallad inskränkt grundlagsordning (RP 120/2009 rd, GrUU 22/2009 rd).

På de grunder som anförts ovan kan överenskommelsen mellan Internationella brottmålsdomstolen och Finland enligt regeringens uppfattning i enlighet med 94 § 2 mom. i grundlagen godkännas med enkel majoritet och den föreslagna lagen om överenskommelsens ikraftträdande i enlighet med 95 § 2 mom. i grundlagen i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås

att Riksdagen godkänner den i Kam-pala den 1 juni 2010 mellan Internationella brottmålsdomstolen och Finland ingångna överenskommelsen om verkställighet av domstolens domar.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag**om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Internationella brottmålsdomstolen om verkställighet av domstolens domar**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Kampala den 1 juni 2010 ingångna överenskommelsen mellan Internationella brottmålsdomstolen och Finlands regering om verkställighet av domsto-

lens domar gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 3 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Alexander Stubb*

*Fördragstext**(Översättning)*

**ÖVERENSKOMMELSE
MELLAN INTERNATIONELLA
BROTTMÅLSDOMSTOLEN OCH
FINLANDS REGERING OM
VERKSTÄLLIGHET AV
DOMSTOLENS DOMAR**

Internationella brottmålsdomstolen (nedan kallad "domstolen") och
Finlands regering (nedan kallad "Finland"),

SOM ERINRAR OM artikel 103 i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen, antagen den 17 juli 1998 av Förenta Nationernas diplomatkonferens för fullmäktige (nedan kallad "Romstadgan"), enligt vilken fängelsedomar utfärdade av domstolen ska avtjänas i en stat som utses av domstolen från en förteckning över stater som har meddelat domstolen att de är villiga att ta emot dömda personer,

SOM ERINRAR OM regel 200 i domstolens bevis- och förfaranderegler (nedan kallade "reglerna"), enligt vilken domstolen kan ingå bilaterala arrangemang med staterna för att skapa omständigheter förenliga med Romstadgan för mottagande av personer som har fällts av domstolen,

SOM ÅBEROPAR allmänt godtagna internationella regler för behandlingen av fångar, däribland Förenta nationernas enhetliga minimiregler för behandling av fångar antagna genom ECOSOC-resolutionerna 663 C (XXIV) av den 31 juli 1957 och 2067 (LXII) av den 13 maj 1977, principerna till skydd för alla personer under någon form av frihetsberövande antagna genom Förenta nationernas generalförsamlings resolution 43/173 av den 9 december 1988, de grundläggande principerna för behandling av fångar antagna genom generalförsamlingens resolution 45/111 av den 14 december 1990, samt Europarådets ministerkommittés rekommendation nr R (06) 2 till medlemsstaterna angående europeiska fängelseregler,

SOM NOTERAR att Finland har förklarat sig villigt att ta emot personer som dömts av domstolen, och

**AGREEMENT
BETWEEN THE INTERNATIONAL
CRIMINAL COURT AND THE
GOVERNMENT OF FINLAND
ON THE ENFORCEMENT OF
SENTENCES OF THE INTERNATIONAL
CRIMINAL COURT**

The International Criminal Court (hereinafter referred to as "the Court") and

The Government of Finland (hereinafter referred to as "Finland"),

RECALLING Article 103 of the Rome Statute of the International Criminal Court adopted on 17 July 1998 by the United Nations Diplomatic Conference of Plenipotentiaries (hereinafter referred to as "the Rome Statute"), according to which sentences of imprisonment pronounced by the Court shall be served in a State designated by the Court from a list of States which have indicated their willingness to accept sentenced persons;

RECALLING Rule 200 of the Rules of Procedure and Evidence of the Court (hereinafter referred to as the "Rule(s)"), according to which the Court may enter into bilateral arrangements with States with a view to establishing a framework for the acceptance of persons sentenced by the Court, consistent with the Rome Statute;

RECALLING the widely accepted international standards governing the treatment of prisoners including the Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners approved by ECOSOC resolutions 663 C (XXIV) of 31 July 1957 and 2067 (LXII) of 13 May 1977, the Body of Principles for the Protection of all Persons under any Form of Detention or Imprisonment adopted by General Assembly resolution 43/173 of 9 December 1988, the Basic Principles for the Treatment of Prisoners adopted by General Assembly resolution 45/111 of 14 December 1990, and the Recommendation Rec(2006)2 of the Council of Europe Committee of Ministers to member states on the European Prison Rules;

NOTING the willingness of Finland to accept persons sentenced by the Court;

SOM VILL SKAPA ramar för mottagandet av personer som har dömts av domstolen och ange under vilka förhållanden domarna ska verkställas på finskt territorium,

HAR KOMMIT ÖVERENS om följande:

Artikel 1

Överenskommelsens syfte och tillämpningsområde

Denna överenskommelse ska reglera frågor som hänger samman med eller uppstår till följd av att domar som meddelats av domstolen verkställs i fängelser som Finland har ställt till förfogande.

Artikel 2

Förfarandet

1. Domstolens presidium (nedan kallat "presidiet") ska, när det meddelar att Finland har utsetts att verkställa en dom som meddelats i ett bestämt fall, överlämna bland annat följande uppgifter och handlingar till Finland:

a) den dömdes namn, nationalitet, födelse-datum och födelseort samt bestyrkta kopior av den dömdes identitetshandlingar som innehåller av domstolen,

b) kopia av den lagakraftvunna domen och det utdömda straffet,

c) straffets längd och begynnelse-dag, innefattande uppgifter om frihetsberövande före rättegång, samt resterande strafftid,

d) i förekommande fall och efter att ha hört den dömdes synpunkter, nödvändig information om personens hälsa, däribland läkar- och psykologutlåtanden, rekommendationer angående eventuell fortsatt vård samt andra omständigheter av relevans för verkställande av straffet.

2. Finland förmedlar meddelandet om valet till de behöriga nationella myndigheterna.

3. De behöriga nationella myndigheterna i Finland beslutar utan dröjsmål i enlighet med

IN ORDER to establish a framework for the acceptance of persons sentenced by the Court and to provide for conditions under which the sentences will be enforced in the territory of Finland;

HAVE AGREED as follows:

Article 1

Purpose and scope of the Agreement

This Agreement shall regulate matters relating to or arising out of the enforcement of sentences imposed by the Court in prison facilities made available by Finland.

Article 2

Procedure

1. The Presidency of the Court (hereinafter referred to as "the Presidency"), when notifying Finland of its designation to enforce a sentence in a particular case, shall transmit to Finland, *inter alia*, the following information and documents:

a) the name, nationality, date and place of birth of the sentenced person as well as certified copies of identification papers of the sentenced person in the possession of the Court;

b) a copy of the final judgment of conviction and the sentence imposed;

c) the length and commencement date of the sentence, including information on any pre-trial detention, and the time remaining to be served;

d) when appropriate, and after having heard the views of the sentenced person, any necessary information concerning the state of his or her health, including medical or psychological reports on the sentenced person, any recommendation for his or her further treatment and any other factor relevant to the enforcement of the sentence.

2. Finland shall submit the notification of the designation to the competent national authorities.

3. The competent national authorities of Finland shall promptly decide whether to ac-

nationell lag huruvida de godtar domstolens val, och meddelar presidiet beslutet.

4. Finland kan när som helst meddela registratorn att det frånträder förteckningen över stater som har meddelat sig villiga att ta emot dömda, eller att det ställer villkor för mottagandet. Villkoren samt ändringar och tillägg till villkoren ska bekräftas av presidiet. Frånträde från förteckningen över verkställighetsstater, eller nya eller ändrade villkor, påverkar inte verkställigheten av de personers domar som Finland redan har tagit emot.

Artikel 3

Överföring av dömda

Domstolens registrator ska i samråd med de behöriga nationella myndigheterna i Finland vidta lämpliga åtgärder för en tillbörlig överföring av den dömda från domstolen till finskt territorium.

Artikel 4

Verkställighet

1. Om inte något annat följer av villkoren i denna överenskommelse är fängelsestraffet bindande för Finland, som inte i något fall får ändra det.

2. Verkställigheten av fängelsedomarna står under domstolens överinseende och ska vara förenlig med allmänt godtagna internationella regler för behandlingen av fångar.

3. Om domstolen, efter att den dömda har överförts till finskt territorium, i enlighet med Romstadgan och reglerna bestämmer att denne ska inställa sig vid en rättegång i domstolen, ska den dömda tillfälligt överföras till domstolen i detta syfte under förutsättning att personen återsänds till finskt territorium inom den tid som domstolen har bestämt. Tiden för den tillfälliga överföringen ska dras av från den totala strafftiden som avtjänas i Finland.

4. Domstolen meddelar Finland om en begäran om tillfällig överföring av den dömda.

cept the Court's designation, in accordance with its national law, and inform the Presidency accordingly.

4. Finland may at any time inform the Registrar of its withdrawal from the list of States that have indicated their willingness to accept sentenced persons or of conditions of such acceptance. Such conditions as well as any amendments or additions thereto shall be subject to confirmation by the Presidency. Withdrawal from the list of States of enforcement or new or amended conditions shall not affect the enforcement of the sentences in respect of persons that Finland has already accepted.

Article 3

Delivery

The Registrar of the Court, in consultation with the competent national authorities of Finland, shall make appropriate arrangements for the proper conduct of delivery of the sentenced person from the Court to the territory of Finland.

Article 4

Enforcement

1. Subject to the conditions contained in this Agreement, the sentence of imprisonment shall be binding on Finland, which shall in no case modify it.

2. The enforcement of a sentence of imprisonment shall be subject to the supervision of the Court and shall be consistent with widely accepted international standards governing treatment of prisoners.

3. If, after delivery of the sentenced person to the territory of Finland, the Court, in accordance with the Rome Statute and the Rules, orders that the sentenced person appears for a hearing before the Court, the sentenced person shall be transferred temporarily to the Court, conditional on his/her return to the territory of Finland within the period decided by the Court. The duration of the temporary transfer shall be deducted from the overall sentence to be served in Finland.

4. The Court shall transmit the order for the temporary transfer of the sentenced person to

Domstolens registrator ska i samråd med de behöriga nationella myndigheterna i Finland vidta lämpliga åtgärder för en tillbörlig överföring av den dömda från Finland till domstolen och tillbaka till Finland för fortsatt fängelsestraff när den tidsperiod har löpt ut som domstolen hade fastställt för den tillfälliga överföringen.

Finland. The Registrar of the Court, in consultation with the competent national authorities of Finland, shall make appropriate arrangements for the proper conduct of transfer of the sentenced person from Finland to the Court and back to Finland for the continued imprisonment after the expiration of the period of temporary transfer decided by the Court.

Artikel 5

Överinseende av straffverkställighet

För att utöva överinseende av fängelsestraffens verkställighet kan presidiet bland annat

- a) begära nödvändiga uppgifter, rapporter eller sakkunnigutlåtanden av Finland,
- b) i förekommande fall utse en av domstolens domare eller någon från dess personal att, efter att ha underrättat Finland, ansvara för ett möte med den dömda och för att höra dennes synpunkter, utan närvaro av finländska nationella myndigheter,
- c) i förekommande fall bereda Finland möjlighet att framföra sina kommentarer till synpunkter som den dömda har framfört i enlighet med punkt b.

Artikel 6

Fängelseförhållanden

1. Fängelseförhållandena bestäms enligt finsk lag och ska vara förenliga med allmänt godtagna internationella regler för behandlingen av fångar. Dessa förhållanden ska inte i något fall vara bättre eller sämre än de som står till buds för fångar som fällts för likvärdiga brott i Finland.

2. Finland underrättar presidiet om omständigheter som på ett betydande sätt kan inverka på villkoren eller tiden för fängelsevistelsen. Presidiet ska senast 45 dagar i förväg underrättas om förekomsten av kända eller förutsedda omständigheter av detta slag. Under denna tid ska Finland inte vidta några åtgärder som kan inverka menligt på dess åtaganden. Om presidiet inte kan godta dessa omständigheter, ska det underrätta Finland och

Article 5

Supervision of enforcement

In order to supervise the enforcement of sentences of imprisonment, the Presidency may, *inter alia*:

- a) when necessary, request any information, report or expert opinion from Finland;
- b) where appropriate, delegate a judge of the Court or a member of the staff of the Court who will be responsible, after notifying Finland, for meeting the sentenced person and hearing his or her views, without the presence of national authorities of Finland;
- c) where appropriate, give Finland an opportunity to comment on the views expressed by the sentenced person under paragraph (b) of this article.

Article 6

Conditions of imprisonment

1. The conditions of imprisonment shall be governed by the law of Finland and shall be consistent with widely accepted international standards governing treatment of prisoners; in no case shall such conditions be more or less favourable than those available to prisoners convicted of similar offences in Finland.

2. Finland shall notify the Presidency of any circumstances which could materially affect the terms or extent of the imprisonment. The Presidency shall be given at least 45 days' notice of any such known or foreseeable circumstances. During this period, Finland shall take no action that might prejudice its obligations. Where the Presidency can not agree to the aforementioned circumstances, it shall inform Finland and transfer

överföra den dömd till ett fängelse i en annan stat.

3. Om den dömd enligt nationell lag i Finland är berättigad till fängvårdsprogram eller förmåner förenade med aktiviteter utanför fängelset, ska Finland underrätta presidiet och också överlämna eventuella andra relevanta uppgifter eller observationer för att domstolen ska kunna fullfölja sitt överinseendeuppdrag.

Artikel 7

Inspektioner

1. De behöriga nationella myndigheterna i Finland tillåter att Internationella rödakorskommittén (nedan kallad "ICRC") när som helst på regelbunden basis inspekterar förhållandena i fängelset och behandlingen av fångar. Inspektionsfrekvensen bestäms av ICRC. På grundval av vad som framkommer vid dessa inspektioner lämnar ICRC en konfidentiell rapport till Finland och till presidiet.

2. Finland och presidiet ska samråda om de observationer som framgår av rapporterna som avses i stycke 1. Därefter kan presidiet be Finland rapportera om eventuella ändringar i fängelseförhållandena som företagits i enlighet med ICRC:s förslag.

Artikel 8

Kommunikation

Kommunikationen mellan en dömd och domstolen ska inte hindras och den ska kunna ske förtroligt.

Artikel 9

Ne bis in idem

Den dömd får inte lagföras i finsk domstol för gärningar som ingår i beskrivningen av brott för vilka denne har fällts till ansvar eller frikänts av Internationella brottmålsdomstolen.

the sentenced person to a prison of another State.

3. When a sentenced person is eligible for a prison programme or benefit available under the national law of Finland which may entail some activity outside the prison facilities, Finland shall communicate that fact to the Presidency, together with any relevant information or observation, to enable the Court to exercise its supervisory function.

Article 7

Inspection

1. The competent national authorities of Finland shall allow the inspection of the conditions of imprisonment and treatment of the sentenced person(s) by the International Committee of the Red Cross (hereinafter referred to as "the ICRC") at any time and on a periodic basis, the frequency of visits to be determined by the ICRC. The ICRC will submit a confidential report based on the findings of these inspections to Finland and to the Presidency.

2. Finland and the Presidency shall consult each other on the findings of the reports referred to in paragraph 1 of this article. The Presidency may thereafter request Finland to report to it any changes in the conditions of imprisonment suggested by the ICRC.

Article 8

Communication

Communications between a sentenced person and the Court shall be unimpeded and confidential.

Article 9

Ne bis in idem

The sentenced person shall not be tried before a court of Finland with respect to conduct which formed the basis of crimes for which the person has already been convicted or acquitted by the Court.

Artikel 10

Specialbestämmelse

1. Den dömd som befinner sig i fängsligt förvar i Finland ska inte lagföras, bestraffas eller utlämnas för brott till en tredje stat för en gärning som ägt rum före överföringen till finskt territorium, såvida inte lagföringen, bestraffningen eller utlämningen på Finlands begäran har godkänts av presidiet.

2. När Finland har för avsikt att lagföra den dömd eller att verkställa ett straff som har ådömts denne ska presidiet underrättas om detta och följande handlingar överlämnas:

a) en beskrivning över fakta i ärendet och deras rättsliga karaktär,

b) en kopia på tillämpliga bestämmelser, däribland preskriptions- och straffbestämmelser,

c) en kopia av domen, häktningsordern eller andra handlingar med motsvarande rättskraft eller av andra domstolshandlingar som Finland (eller, i förekommande fall, den tredje staten) har för avsikt att verkställa,

d) ett protokoll över den dömdes synpunkter, som denne yttrat efter att ha blivit tillräckligt informerad om förfarandet.

3. Om en tredje stat begär utlämning av den dömd för brott, ska Finland sända begäran i sin helhet till presidiet och bifoga ett protokoll med den dömdes synpunkter, som denne har yttrat efter att ha blivit tillräckligt informerad om utlämningsbegäran.

4. Vid tillämpning av stycke 2 och 3 kan presidiet begära dokument eller tilläggsuppgifter av Finland eller av den tredje stat som har begärt utlämning för brott.

5. Presidiet ska fatta beslut så snabbt som möjligt. Beslutet delges Finland och, i förekommande fall, den tredje staten. Om en begäran som hör till tillämpningsområdet för stycke 2 och 3 gäller verkställighet av en dom, kan den dömd avtjäna straffet i Finland eller bli utlämnad för brottet till en tredje stat först efter att verkställigheten av det av domstolen utfärdade straffet har upphört.

Article 10

Rule of speciality

1. The sentenced person in the custody of Finland shall not be subject to prosecution, punishment or to extradition to a third State for any conduct engaged in prior to that person's transfer to the territory of Finland, unless such prosecution, punishment or extradition has been approved by the Presidency at the request of Finland.

2. When Finland intends to prosecute or enforce a sentence against the sentenced person, it shall notify its intention to the Presidency and transmit the following documents:

a) A statement of the facts of the case and their legal characterization;

b) A copy of any applicable legal provisions, including those concerning the statute of limitation and the applicable penalties;

c) A copy of any sentence, warrant of arrest or other document having the same force, or of any other legal writ which Finland (or, where applicable, the third State) intends to enforce;

d) A protocol containing views of the sentenced person obtained after the person has been informed sufficiently about the proceedings.

3. In the event of a request for extradition made by a third State, Finland shall transmit the entire request to the Presidency with a protocol containing the views of the sentenced person obtained after informing the person sufficiently about the extradition request.

4. The Presidency may, in relation to paragraphs 2 and 3 of this article, request any document or additional information from Finland or the third State requesting the extradition.

5. The Presidency shall make a determination as soon as possible. This determination shall be notified to Finland and, where appropriate, to the third State. If the request submitted under paragraphs 2 and 3 of this article concerns the enforcement of a sentence, the sentenced person may serve that sentence in Finland or be extradited to a third State only after the enforcement of the sentence pronounced by the Court has been terminated.

6. Presidiet kan ge tillstånd till att den dömda tillfälligt utlämnas för brott för lagföring i en tredje stat endast om det ställts tillräckliga garantier för att personen hålls häktad i den tredje staten och återförs till Finland efter lagföringen.

7. Stycke 1 ska upphöra att gälla om den dömda frivilligt stannar kvar mer än 30 dagar inom finskt territorium efter att verkställigheten av det av domstolen utfärdade straffet har upphört eller återvänder efter att ha lämnat landet.

6. The Presidency may authorize the temporary extradition of the sentenced person to a third State for prosecution only if it has obtained assurances, which it deems to be sufficient, that the sentenced person will be kept in custody in the third State and transferred back to Finland after the prosecution.

7. Paragraph 1 of this article shall cease to apply if the sentenced person remains voluntarily for more than 30 days in the territory of Finland after the enforcement of the sentence imposed by the Court has been terminated, or returns to the territory of Finland after having left it.

Artikel 11

Överklagande, resning och strafflindring

1. Domstolen ensam ska ha rätt att pröva ett överklagande eller en ansökan om resning. Finland ska inte hindra en dömd person från att göra en sådan framställning.

2. Finland ska inte frige den dömda innan det straff som domstolen bestämt har avtjänats.

3. Domstolen ensam ska ha rätt att bestämma om strafflindring och ska avgöra frågan efter att ha hört den dömda.

Article 11

Appeal, revision and reduction of sentence

1. The Court alone shall have the right to decide on any application for appeal and revision. Finland shall not impede the making of any such application by the sentenced person.

2. Finland shall not release the person before expiry of the sentence pronounced by the Court.

3. The Court alone shall have the right to decide any reduction of sentence, and shall rule on the matter after having heard the person.

Artikel 12

Rymning

1. Vid rymning ska Finland omedelbart underrätta registratören, med vilket informationsmedium som helst som möjliggör en utskrift.

2. Om den dömda avviker från fängelset och flyr från finskt territorium, får Finland efter samråd med presidiet begära att personen utlämnas eller överlämnas från den stat i vilken personen påträffas, i överensstämmelse med gällande bilaterala eller multilaterala arrangemang, eller anhålla om att presidiet begär att personen överlämnas i enlighet med bestämmelserna i del 9 i Romstadgan.

3. Om staten, där den dömda påträffas, är villig att utlämna eller överlämna denne till Finland i överensstämmelse med internatio-

Article 12

Escape

1. If the sentenced person has escaped, Finland shall, as soon as possible, advise the Registrar by any medium capable of delivering a written record.

2. If the sentenced person escapes from custody and flees the territory of Finland, Finland may, after consultation with the Presidency, request the person's extradition or surrender from the State in which the person is located pursuant to any existing bilateral or multilateral arrangements, or may request that the Presidency seek the person's surrender, in accordance with Part 9 of the Rome Statute.

3. If the State in which the sentenced person is located, agrees to extradite or surrender him or her to Finland, pursuant to either

nella avtal eller nationell lag, ska Finland skriftligen informera registratorn om detta. Den dömd ska utlämnas eller överlämnas till Finland så fort det är möjligt, i förekommande fall i samråd med registratorn, i enlighet med regel 225.

4. Om den dömd överlämnas till domstolen, överför domstolen denne till Finland. Presidiet kan emellertid på eget initiativ eller på åklagarens eller Finlands begäran utse en annan stat, däribland den stat till vilken den dömd har flytt.

5. I samtliga fall ska från den resterande strafftiden hela den fängelseperiod dras av som den dömd har tillbringat inom den stats territorium, där denne varit anhållen efter rymningen, och vid tillämpning av stycke 4, den fängelseperiod den dömd har tillbringat hos domstolen efter att ha överlämnats från staten där den dömd påträffades.

international agreements or its national legislation, Finland shall so advise the Registrar in writing. The person shall be extradited or surrendered to Finland as soon as possible, if necessary in consultation with the Registrar, pursuant to Rule 225.

4. If the sentenced person is surrendered to the Court, then the Court shall transfer him or her to Finland. Nevertheless, the Presidency may, acting on its own motion or at the request of the Prosecutor or of Finland, designate another State, including the State to the territory of which the sentenced person has fled.

5. In all cases, the entire period of detention in the territory of the State in which the sentenced person was in custody after his/her escape and, where paragraph 4 of this article is applicable, the period of detention at the seat of the Court following the surrender of the sentenced person from the State in which he/she was located shall be deducted from the sentence remaining to be served.

Artikel 13

Byte av verkställighetsstat

1. Presidiet får på eget initiativ eller på begäran av den dömd eller av åklagaren när som helst besluta att överföra en dömd person till ett fängelse i en annan stat. I det fallet underrättar presidiet den dömd, åklagaren, registratorn och Finland om detta.

2. Den dömd får när som helst ansöka hos presidiet om att bli överförd från Finland.

3. Om presidiet beslutar att inte byta ut Finland som verkställighetsstat, ska den dömd, åklagaren, registratorn och Finland underrättas om detta.

Artikel 14

Upphörande av verkställighet

1. Verkställigheten av ett straff upphör

a) när straffet som domstolen bestämt har avtjänats,

Article 13

Change in designation of State of enforcement

1. The Presidency, acting on its own motion or at the request of the sentenced person or the Prosecutor, may, at any time, decide to transfer a sentenced person to a prison of another State. In such a case, the Presidency shall notify the sentenced person, the Prosecutor, the Registrar and Finland.

2. A sentenced person shall be entitled, at any time, to apply to the Presidency to be transferred from Finland.

3. If the Presidency decides not to change Finland as State of enforcement, it shall notify the sentenced person, the Prosecutor, the Registrar and Finland.

Article 14

Termination of enforcement

1. The enforcement of the sentence shall cease:

a) when the Court's sentence has been completed;

b) vid den dömdes frånfälle,
 c) när domstolen i enlighet med Romstadgan och reglerna har beslutat att överföra den dömda till en annan stat, eller

d) när den dömda har frigivits på grund av ett förfarande enligt artikel 11.

2. De nationella behöriga myndigheterna i Finland avbryter verkställigheten av ett straff så snart de har blivit underrättade av domstolen om ett beslut eller en åtgärd som medför att domen inte längre kan verkställas.

3. När verkställigheten av ett straff upphör av annan orsak än att det har avtjänats enligt stycke 1 punkt a ska registratören i samråd med Finland vidta lämpliga åtgärder för att överföra den dömda från Finland eller, vid den dömdes frånfälle, för att återbörda dennes kropp till hemlandet.

Artikel 15

Överföring av en person efter avtjänat straff

1. Efter avtjänat straff kan den som inte är finsk medborgare i enlighet med finsk lag överföras till en stat som är skyldig att ta emot personen eller till en annan stat som är villig att ta emot denne, varvid den berörda personens önskemål ska beaktas, såvida inte Finland tillåter personen att stanna inom sitt territorium.

2. Under iakttagande av bestämmelserna i artikel 10 får Finland också i enlighet med nationell lag utlämna eller på annat sätt överlämna den berörda personen till en stat som har begärt dennes utlämning eller överlämnande för lagföring eller verkställande av straff.

Artikel 16

Hinder mot verkställighet av straff

1. Om det, sedan ett beslut att verkställa ett straff har fattats, av rättsliga eller praktiska skäl, oberoende av behöriga nationella myn-

b) upon the demise of the sentenced person;

c) following a decision of the Court to transfer the sentenced person to another State in accordance with the Rome Statute and the Rules;

d) upon release following proceedings under Article 11.

2. The competent national authorities of Finland shall terminate the enforcement of the sentence as soon as they are informed by the Court of any decision or measure as a result of which the sentence ceases to be enforceable.

3. Upon the termination of the enforcement of a sentence, for reasons other than the completion of the sentence as referred to in paragraph 1 (a) of this article, the Registrar shall, in consultation with Finland, make the appropriate arrangements for the transfer of the sentenced person from Finland, or in the case of death, the repatriation of the sentenced person's body.

Article 15

Transfer of the person upon completion of the sentence

1. Following completion of the sentence, the person who is not a national of Finland may, in accordance with the law of Finland, be transferred to a State which is obliged to receive him or her, or to another State which agrees to receive him or her, taking into account any wishes of the person to be transferred to that State, unless Finland authorizes the person to remain in its territory.

2. Subject to the provisions of Article 10, Finland may also, in accordance with its national law, extradite or otherwise surrender the person to a State which has requested the extradition or surrender of the person for purposes of trial or enforcement of a sentence.

Article 16

Impossibility to enforce sentences

1. If, at any time after the decision has been taken to enforce a sentence, further enforcement has, for any legal or practical reasons

digheter, har blivit omöjligt att fullfölja verkställandet, ska Finland omedelbart underrätta presidiet.

2. Domstolen vidtar nödvändiga åtgärder för att överföra den dömd.

3. De behöriga nationella myndigheterna i Finland ska vänta i minst sextio dagar, från det att presidiet har meddelat om överföringen, innan andra åtgärder i ärendet vidtas.

and beyond the control of the competent national authorities, become impossible, Finland shall promptly inform the Presidency.

2. The Court shall make appropriate arrangements for the transfer of the sentenced person.

3. The competent national authorities of Finland shall allow at least sixty days following the notification of transfer by the Presidency before taking other measures on the matter.

Artikel 17

Underrättelser

1. Finland ska omedelbart underrätta presidiet

- a) när den dömd har avtjänat straffet som domstolen bestämt; senast två månader innan strafftiden löper ut,
- b) vid rymning,
- c) vid den dömdes frånfälle, och

d) vid begäran om utlämning av den dömd; också de handlingar och uppgifter som anges i artikel 10 stycke 2 överlämnas.

2. Trettio dagar innan strafftiden löper ut ska Finland underrätta presidiet om det har för avsikt att tillåta att den dömd stannar inom finskt territorium eller vart den dömd kommer att överföras.

3 Finland ska underrätta presidiet om alla betydande händelser som gäller den dömd och om eventuella åtal mot denne som hänförs till händelser efter överföringen.

4. I syfte att förlänga fängelsetiden enligt regel 146 stycke 5 kan presidiet begära Finlands utlåtande i ärendet.

Artikel 18

Kostnader

1. Finland ska bära de ordinarie kostnaderna för att verkställa domen inom sitt territorium.

Article 17

Information

1. Finland shall immediately notify the Presidency of the following:

- a) the completion of the sentence by the sentenced person, two months prior to the completion of the sentence;
 - b) if the sentenced person has escaped;
 - c) if the sentenced person has deceased;
- and

d) a request of extradition of the sentenced person, including the documents and information referred to in Article 10, paragraph 2.

2. Finland shall notify the Presidency, 30 days before the scheduled completion of sentence served by the sentenced person, the relevant information concerning the intention of Finland to authorize the person to remain in its territory or the location where it intends to transfer the person.

3. Finland shall notify the Presidency of any important event concerning the sentenced person, and of any prosecution of that person for events subsequent to his/her transfer.

4. For purposes of extension of the term of imprisonment in accordance with Rule 146, sub-rule 5 of the Rules, the Presidency may ask for observations from Finland.

Article 18

Costs

1. The ordinary costs for the enforcement of the sentence in the territory of Finland shall be borne by Finland.

2. Domstolen ska bära övriga kostnader, däribland kostnader för transport av den dömda till och från domstolens säte samt till och från finskt territorium.

3. Vid rymning ska domstolen bära kostnaderna för överlämning av den dömda, såvida ingen stat åtar sig kostnaderna.

Artikel 19

Allmänt samarbete

1. De behöriga nationella myndigheterna i Finland ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i denna överenskommelse fullföljs effektivt och för att säkerställa tillbörlig säkerhet, trygghet och skydd för de dömda.

2. Det är i sista hand Finland som ansvarar för att förpliktelserna i överenskommelsen fullföljs.

3. Domstolen och Finland ska utse en kontaktpunkt för att underlätta verkställandet av bestämmelserna i överenskommelsen.

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna överenskommelse träder i kraft den trettionde dagen efter att domstolen har mottagit Finlands underrättelse om att de författningens villkoren för överenskommelsens ikraftträdande har uppfyllts.

Artikel 21

Ändringar

Denna överenskommelse får efter samråd ändras genom ömsesidigt samtycke av de fördragsslutande parterna.

Artikel 22

Uppsägning

Vardera fördragsslutande parten får efter samråd skriftligen säga upp denna överenskommelse två månader på förhand. Uppsägningen inverkar inte på de domar som gäller vid tidpunkten för uppsägningen, och be-

2. Other costs, including those for the transport of the sentenced person from and to the seat of the Court and to and from the territory of Finland, shall be borne by the Court.

3. In case of escape, the costs associated with the surrender of the sentenced person shall be borne by the Court if no State assumes responsibility for them.

Article 19

General cooperation

1. The competent national authorities of Finland shall take all necessary measures to ensure the efficient execution of this Agreement and to ensure the appropriate security, safety and protection of the sentenced persons.

2. The ultimate responsibility for the fulfilment of obligations provided in this Agreement shall rest with Finland.

3. The Court and Finland shall designate a focal point to facilitate the implementation of this Agreement.

Article 20

Entry into force

This Agreement shall enter into force on the 30th day following receipt by the Court of the notification of Finland that it has completed its constitutional requirements for the entry into force of this Agreement.

Article 21

Amendments

This Agreement may be amended, after consultation, by mutual consent of the parties.

Article 22

Termination of the Agreement

Upon consultation, either party may terminate this Agreement, with two months prior written notice. Such termination shall not affect sentences in force at the time of the termination, and the provisions of this Agree-

stämmeleserna i överenskommelsen tillämpas tills de straff domarna avser har avtjänats, deras verkställighet har upphört eller, i förekommande fall, den dömde har överförts i enlighet med artikel 13.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat denna överenskommelse.

Upprättad i Kampala den 1 juni 2010 i två exemplar på engelska.

FÖR DOMSTOLEN

Sang Hyun-Song
Internationella brottmålsdomstolens
president

FÖR FINLAND

Jaakko Laajava
Understatssekreterare

ment shall continue to apply until such sentences have been completed, terminated or, if applicable, the sentenced person has been transferred in accordance with Article 13 of this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at Kampala this 1st day of June, 2010, in duplicate, in the English language.

FOR THE COURT

Sang-Hyun Song
President of the International Criminal
Court

FOR FINLAND

Jaakko Laajava
Under-Secretary of State